

han har, og fuldt Beviis paa, at det i rette Tid har været seet af os Andre, at der i § 8 staaer: „Er der ved Thronledighed ingen Thronfølger, vælger den forenede Rigsdag en Konge og fastsætter den fremtidige Arvesølge“. Om ikke Andet, saa synes jeg, det maa dog ikke have kjedet ham, men moret ham at faae det at vide, siden han har overseet det.

Grundtvig: Jeg skal blot erindre om, at Spørgsmaalet jo her var om, hvorvidt det var betænkeligt at lade saadanne Ord, som nu findes i § 1, blive staaende. Det var derom, jeg sagde, at jeg ikke kunde see Andet, end at man udsatte sig for, at Fremmede til en Tid, naar de ønske at blande sig i Danmarks Anliggender, kunne veraabe sig derpaa. Det var det, jeg bad om at faae oplyst, om Danmarks statsretlige Stilling til Europas Magter ved andre os ubekjendte diplomatiske Actstykker var erkjendt og fastsat efter Wienerfreden eller ikke. See, dette var mit Spørgsmaal, og jeg sagde paa ingen Maade, at de ikke havde seet, at det var farligt, da jeg meget mere sagde, at det maatte være derfor, at de kun havde indsat Art. 1 og 2 og ikke havde villet nævne Art. 3, men at jeg fandt dette utilstrækkelig.

Ruæffenborg: Jeg vil tage mig den Frihed at bede den ærede Landstingsmand, som har givet flere Oplysninger, om ogsaa at oplyse mig, der er Rægmænd i juridisk Henseende, om da Art. 3 i Thronfølgeloven er ophævet, eller om Slutningen af § 8 i Grundlovsudkastet er tilstrækkelig til at ophæve denne Artikel.

Rehmann: Efter en saa directe Provocation kan jeg ikke tilbageholde den Bemærkning, at efter min Mening er der ved Slutningen af § 8 fastsat en Regel for det nævnte Tilfælde, der staaer saa fast, som overhovedet nogen Ting kan staae, der vedtages af en lovgivende Forsamling. Hvorledes det historisk vil see, navnlig i en Tidssalder, der synes at

inaugureres derved, at al mulig bestaaende Ret kuldastes, derfor kan intet Menneſte indestaae; men saa tydeligt, det kan siges med Ord, er det sagt i § 8, og saa fast, som det kan fastslaaes ved nogen Beslutning af Rigsdagen, er det gjort derved, at det med rene, klare og tørre Ord er optaget i Grundloven.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet, og efterat Formanden havde bemærket, at der, saafremt der ikke af noget Medlem særligt forlangtes Afstemning over nogen Paragraph, alene vilde blive stemt over Endringsforslaget og den Paragraph, hvortil det er stillet, nemlig § 1, gif man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Grundtvig til § 1:

Det sidste Punktum udgaaer, og istedetfor indsættes som

ny § 2:

„Arvesølgen er ubelukkende hos Kong Christian den 9des Mandslinie.

Skulde Mandslinien uddøe, uden at der forud ved Lov er taget hertilgørende Bestemmelse om Thronfølgen, da tages en saadan, med en dertil valgt Rigsforstander, af den forenede Rigsdag.

Thronfølgeloven af 31te Juli 1853 er ophævet.“

forkastedes med 30 Stemmer mod 15.

2) Udkastets § 1, saalydende:

Regeringsformen er indskrænket-monarkist. Kongemagten er arvelig. Arvesølgen er den i Thronfølgeloven af 31te Juli 1853 Art. I og II fastsatte.

vedtoges med 30 Stemmer mod 14.

Derpaa fattes Resten af Lovudkastet fra § 29 til Slutningen tilligemed de dertil stillede Endringsforslag under Forhandling.